

tilem, ac scandalosam, & deinde Dominus facit sermonem de scandalo vitando, quod maxime à suis Apostolis debet semoveri, nam eos constituit Sal terra, & alludens ad ipsum nomen Sal; ait Vers. 50. Quod si sal insalsum fuerit: in quo illud condicitis: habere in vobis Sal: Lyran. ait, Quia si ille, qui debet alios dirigere per eminentiam sua discretionis, & sapientia, fuerit insalsus per defectum; iste defectus redundat in alios: & etiam in damnum sui ipsius, proindeque commendat Christus, ut sui sint alieni ab omni contentione, & habeant inter se, & cum omnibus pacem, & tunc ad edificationem totius orbis, & de cum sale: habere in vobis Sal: hoc est cum sapientia, & discretionem.

Sensus literalis. Lyranus.

20. Sal significat sapientiam in omni sacrificio adhibeatur. Levitic. Beda.

D. Gregor.

21.

Sal cum sit acris, vividi, & acuti saporis, sapientiam, & discretionem indicat. Ideo mandavit Deus Levitic. 2. n. 13. quod omne sacrificium, quod offerretur esset sale conditum; & iterum ibi praecepit: In oblatione offeres sal: Beda hic ait: In omnibus sacrificiis sal debet offerri, quia nullum est opus bonum, quod non sal sapientia ab omni corruptione vana laudis, caeterisque pervertis, sive superfluis cogitationibus expurget: Pax habenda est cum sale discretionis, & unusquisque se cognoscens non existimet se majorem alio, ut se velit super alios erigere, quia tunc tota pax corrumpetur. D. Gregorius lib. 1. Epistol. 24. ait: Per sal sapientia designatur. Qui igitur loqui sapienter nititur, magnopere metuat, ne ejus eloquii, audientium unias confundatur.

Secundò. Christus D. appellaverat suos Apostolos Sal: Vos estis sal terra; nunc commendans pacem, & unionem; habete salem, habete pacem; Sal praestat suum effectum, dum maxime unitur, ac convisceratur carnibus; significat ergo Christus, quod si Apostoli fuerint coacti unionis vinculo, tunc verissime erunt sal, & multa vi, ac sapientia pollebunt, si verò aliquis ex eis nodum ruperit, & à reliquis separatus fuerit, erit infatuatum, quod ad nihilum valet, nisi ut mittatur foras, & conculcetur. Optime Beda apud Glossam. Sal sine pace non virtutes est donum, sed damnationis argumentum; quo enim quisque melius sapit, eo deterius delinquet. Ac si dicat, cum inter Jesu socios datur unio, reperitur sal: ac cum separatus fuerit; Non virtus est donum, sed damnationis argumentum. Dum Loth cum suis exiit Sodomam, mandatum fuit eis ne respicerent retrò, Respicere uxorem post se versa est in statuam salis. Genes. 19. numer. 26. Ipsa debet habere mentem ad locum, quem Deus destinaverat, habere mentem, ac cogitatum ad suos, ad suum virum, ac ad filias suas, eum ergo ab his mentem separata, & regressit ad ea, à quibus exierat, convertitur in statuam salis infatuati; quod non est in documentum sapientiae, sed in argumentum damnationis, poenae. Sedulius de hac muliere sic loquitur: Deum respicit, quae evasit, mutata salis remansit in statua, non pro sapientia, sed pro poena.

Ubi unio, ibi pax, sal sapientia, si unio desumpserit, sal infatuatur.

Genes. 19.

Sedulius.

22. D. Basil.

Tertio. D. Basilii in regulis brevioribus, tractans haec verba ait: Ex verbis Domini nihil aliud docemur, quam ut nullam causam demus mutua disputationis, mutuae dissidii, sed ad unitatem spiritus nos semper conservemus in vinculo pacis. Oportunius tamen aliquid speculari in natura salis, quod maxime ad pacem, ac amicitiam conferat; Sal hoc habet, quod exsiccat, ac restringit, qui enim vult pacem, ac amicitiam cum aliis habere, debet se ipsum restringere, coarctare, ac diminueret, suae cupiditates resiccare, ut aliis inserviat, & utilis sit. Theophylactus ait: Qui constringit se vinculo dilectionis ad proximum: hic salem habet, & ex hoc pacem cum fratre suo: Qui non vult ad suum beneplacitum, ac commodum, sed ad exemplum salis seipsum exsiccat, hic habet pacem cum proximo, ac unitatem cum illo.

Loquens Apostolus Paulus 1. Corinth. 13. n. 5. ait: Caritas non est ambitiosa, non querit quae sua sunt. Clemens Alexandrinus lib. 3. Paedag. D. Chrysostomus, Theophylactus & alii, dicunt quod posteriora verba sunt explicationes priorum, quia ex eo quod caritas non est ambitiosa non omnia sibi quaerit, sed etiam de suis aliquid dimittit, ut aliis proficiat, & cum eis habeat unionem, & pacem: Caritas non est ambitiosa. Quae verba sic legit Theophylactus: Non turpiter agit: Quia ille, qui omnia sibi quaerit, & non scit aliquid de suis dimittere, inique, & turpiter agit. Theophylactus, ait: Ille nihil turpe agit, qui suam non querit utilitatem, sed proximi commodum. Clemens Ilaia 5. num. 8. Va, qui conjungitis domum ad domum, & agrum agro copulatis usque ad terminum loci, nunquam habitabitis vos soli in medio terra: Pagninus legit: Va is qui compingunt domum domus, agrum agro appropinquare faciunt, adeo ut non sit locus alii. Extremum Vae denuntiat Propheta super illos, qui tanta ambitione servant, ut omnia bona, & optima velint sibi praecipere, in medio terra; interpretatur Origenes. In corde terra, in meliorique loco, ita ut nullum vicinum sibi habere patiantur, sed pugna, ac contentione omnia sibi volunt usurpare, ibi nocet D. Cyrillus Alexandrinus; Semper enim causam student obtendere, cur ipsi plus possidere debeant; & cur aliis sibi continguos esse non oportet.

Quarto, Theodorus in Epistol. Pauli ad Colossens. cap. 4. n. 6. explicat per salem pacem, quia haec solum datur ubi vera est sapientia, qui sapiens, querit pacem, qui fatuus dissidia, & bella; Sapientia enim, quae est à Deo querit pacem. Jacobus in sua canonica cap. 3. 17. ait: Quae enim desursum est sapientia, primum quidem pudica est, deinde pacifica. Vidit Joannes in Apocalypsi cap. 10. numer. 1. Angelum Dei fortem, magna, & alta docentem; Amictum nubes, & Iris in capite ejus. ... & habebas in manu tua libellum apertum. Habet Angelus in manu librum apertum, manifestum signum sapientiae, ac doctrinae effundendae in homines; & simul relucet in capite ejus Iris, quae est signum pacis, & foederis: ut patet ex Genes. 9. n. 13. Arcum meum ponam in nubibus, & erit signum foederis: Angelus veniens, ut hominum Magister, Iris circumdat caput ejus, quia solum ubi sapientia refulget, ibi pax reconciliatio habetur.

Cum Abrahamus & Loth magnas, & amplas possessiones haberent, & simul habitarent; & cum simul habitare non possent, abstinentque rixae, & contentiones inter Pastores Abrahami; & Loth, dixit ei Abrahamus, Ne quies, sit jurgium inter me & te, & inter pastores meos, & pastores tuos, fratre, enim sumus... recede à me obsecro. Genes. 13. num. 8. Cur in tam nomine-

citiam conferat; Sal hoc habet, quod exsiccat, ac restringit, qui enim vult pacem, ac amicitiam cum aliis habere, debet se ipsum restringere, coarctare, ac diminueret, suae cupiditates resiccare, ut aliis inserviat, & utilis sit. Theophylactus ait: Qui constringit se vinculo dilectionis ad proximum: hic salem habet, & ex hoc pacem cum fratre suo: Qui non vult ad suum beneplacitum, ac commodum, sed ad exemplum salis seipsum exsiccat, hic habet pacem cum proximo, ac unitatem cum illo.

Loquens Apostolus Paulus 1. Corinth. 13. n. 5. ait: Caritas non est ambitiosa, non querit quae sua sunt. Clemens Alexandrinus lib. 3. Paedag. D. Chrysostomus, Theophylactus & alii, dicunt quod posteriora verba sunt explicationes priorum, quia ex eo quod caritas non est ambitiosa non omnia sibi quaerit, sed etiam de suis aliquid dimittit, ut aliis proficiat, & cum eis habeat unionem, & pacem: Caritas non est ambitiosa. Quae verba sic legit Theophylactus: Non turpiter agit: Quia ille, qui omnia sibi quaerit, & non scit aliquid de suis dimittere, inique, & turpiter agit. Theophylactus, ait: Ille nihil turpe agit, qui suam non querit utilitatem, sed proximi commodum. Clemens Ilaia 5. num. 8. Va, qui conjungitis domum ad domum, & agrum agro copulatis usque ad terminum loci, nunquam habitabitis vos soli in medio terra: Pagninus legit: Va is qui compingunt domum domus, agrum agro appropinquare faciunt, adeo ut non sit locus alii. Extremum Vae denuntiat Propheta super illos, qui tanta ambitione servant, ut omnia bona, & optima velint sibi praecipere, in medio terra; interpretatur Origenes. In corde terra, in meliorique loco, ita ut nullum vicinum sibi habere patiantur, sed pugna, ac contentione omnia sibi volunt usurpare, ibi nocet D. Cyrillus Alexandrinus; Semper enim causam student obtendere, cur ipsi plus possidere debeant; & cur aliis sibi continguos esse non oportet.

Quarto, Theodorus in Epistol. Pauli ad Colossens. cap. 4. n. 6. explicat per salem pacem, quia haec solum datur ubi vera est sapientia, qui sapiens, querit pacem, qui fatuus dissidia, & bella; Sapientia enim, quae est à Deo querit pacem. Jacobus in sua canonica cap. 3. 17. ait: Quae enim desursum est sapientia, primum quidem pudica est, deinde pacifica. Vidit Joannes in Apocalypsi cap. 10. numer. 1. Angelum Dei fortem, magna, & alta docentem; Amictum nubes, & Iris in capite ejus. ... & habebas in manu tua libellum apertum. Habet Angelus in manu librum apertum, manifestum signum sapientiae, ac doctrinae effundendae in homines; & simul relucet in capite ejus Iris, quae est signum pacis, & foederis: ut patet ex Genes. 9. n. 13. Arcum meum ponam in nubibus, & erit signum foederis: Angelus veniens, ut hominum Magister, Iris circumdat caput ejus, quia solum ubi sapientia refulget, ibi pax reconciliatio habetur.

Cum Abrahamus & Loth magnas, & amplas possessiones haberent, & simul habitarent; & cum simul habitare non possent, abstinentque rixae, & contentiones inter Pastores Abrahami; & Loth, dixit ei Abrahamus, Ne quies, sit jurgium inter me & te, & inter pastores meos, & pastores tuos, fratre, enim sumus... recede à me obsecro. Genes. 13. num. 8. Cur in tam nomine-

Qui vult habere pacem, non erit omnia sibi. Theophyl.

23. 1. Cor. 11. Clem. Alex. D. Chrysol. Theophyl.

Theophyl.

Isai. 5.

Pagnin.

Origenes.

D. Cyrillus.

Theodoret.

Solus sapiens scit facere, & conservere pacem. Apocal. 10.

Gen. 9.

25.

Genes. 13.

tota multitudine solus Abrahamus de pace, ac quiete agit, etiam cum aliquali suo incommodo, dum meliorem terram eligendam dat confratri suo Loth; Abrahamus erat vir sapiens, & doctissimus ut dixi supra Matth. 3. quae. 1. num. 10. & solum sapiens, & literatus, ac prudens scit agere de pace, ac quiete aliorum, & omnia ad communem pacem, & tranquillitatem reducit, rationem efficacem proponit:

Frates enim sumus; D. Ambrosius, lib. 2. de D. Ambros. Abraham, cap. 6. ait: Causas concordiae sapiens adhibet: unde praemisit, homines nos sumus, nobis iure quodammodo germanitatis, veluti, ac fratres conuicimur, ab uno patre conditi, ab una matre tanquam fratres uterini editi; & ideo cum sumus rationalis naturae soboles, tanquam uterini nos ad ge. e debemus amore mutuo: non impugare; atque odio prosequi.

Solus sapiens intelligit agere de pace.

CAPUT X.

T inde exurgens, venit in fines Judae ultra Jordanem: Et conveniunt iterum turbae ad eum. Et sicut consueverat, iterum docebat illos. 2. Et accedentes Pharisei interrogabant eum, si licet viro uxorem dimittere: tentantes eum. 3. At ille respondens dixit eis, quid vobis praecipit Moyses? 4. Qui dixerunt, Moyses permisit libellum repudiij scribere, & dimittere. 5. Quibus respondens Jesus, ait, ad duritiam cordis vestri scripsit vobis praecipium illud. 6. Ab initio autem creaturae, masculum, & foemina fecit eos Deus. 7. Propter hoc relinquet homo patrem suum, & matrem, & adhærebit ad uxorem suam. 8. Et erunt duo in carne una. Itaque jam non sunt duo, sed una caro. 9. Quod ergo Deus conjunxit, homo non separet. 10. Et in domo iterum discipuli ejus de eodem interrogaverunt eum. 11. Et ait illis, Quicumque dimiserit virum suum, & aliam duxerit, adulterium committit super eam. 12. Et si uxor tangeret illos, discipuli autem comminabantur offerentibus. 14. Quos cum videret Jesus in signum tulit, & ait illis, Simite parvos venire ad me: Et ne prohibueritis eos: talium enim est regnum Dei. 15. Amen dico vobis: quisquis non receperit regnum Dei velut parvulus, non intabit in illud. 16. Et complexans eos, & imponens manus super illos, benedicebat eos. 17. Et cum egressus esset in viam, procurrens quaedam genuflexo ante eum rogabat eum dicens: Magister bone, quid faciam ut vitam aeternam percipiam? 18. Jesus autem dixit ei, Quid me dicis bonum? nemo bonus, nisi unus Deus. 19. Praecepta nosti, ne adulteres, ne occidas, ne fureris, nemo bonus, nisi qui haec fecerit, & non fraudem feceris, honora patrem tuum & matrem. 20. At ille respondens, ait illi, Magister, haec omnia observavi à juventute mea. 21. Jesus autem intatus eum dilexit illum, & dixit ei. Unum tibi deest: Vade, quaecunque habes vende, & da pauperibus, & habebis thesaurum in caelo: & veni sequere me. 22. Qui constitatus in verbo, abiit moens, erat enim habens multas possessiones. 23. Et circumspiciens Jesus, ait discipulis suis, Quam difficile est qui pecunias habent in regnum Dei introire. 24. Discipuli autem obtupecebant in verbis ejus. At Jesus rursus respondens, ait illi, filioi, quam difficile est confidentes in pecuniis, in regnum Dei introire. 25. Facilius est camelum per foramen acus transire quam divitem intrare in regnum Dei. 26. Qui magis admirabantur dicentes ad seipsum, & quis potest salvus fieri? 27. Et intuens illos Jesus, ait: Apud homines impossibile est, sed non apud Deum. Omnia enim possibilia sunt apud Deum. 28. Et cepit ei Petrus dicere Ecce nos dimisimus omnia, & secuti sumus te. 29. Respondens Jesus ait, Amen dico vobis, nemo est qui reliquerit domum, aut fratres, aut sororem, aut patrem, aut matrem, aut filios, aut agros propter me, & propter Evangelium. 30. Qui non accipiat centes tantum nunc in tempore hoc, domos, & fratres, & sorores, & matres, & filios, & agros cum persecutionibus, & in saeculo futuro vitam aeternam. 31. Multi autem erunt primi novissimi, & novissimi primi. 32. Erant autem in via ascendentes Ierosol. & praecedebat illos Jesus, & stupebant, & sequentes timebant. Et assumen iterum duodecim, cepit illis dicere quae essent ei eventura. 33. Quia ecce ascendimus Ierosol. & filius hominis tradetur Principi Sacerd. & Scribis, & Senioribus, & damnabitur eum morte & tradent eum gentibus. 34. Et illudent ei & conspuent eum, & flagellabunt eum, & interficient eum, & tertia die resurget. 35. Et accedunt ad eum Jac & Joann. filii Zebedaei dicentes: Magister volumus ut quodcumque petierimus, facias nobis. 36. At ille dixit eis, Quid vultis ut faciam vobis? 37. Et dixerunt, Da nobis, ut unus ad dexteram tuam, &

alius ad sinistram tuam sedeamus in gloria tua. 38. Jesus autem ait eis; nescitis quid petatis. Potestis bibere calicem, quem ego bibo, aut baptismo, quo ego baptizor, baptizari? 39. At illi dixerunt ei, Possumus. Jesus autem ait eis. Calicem quidem quem ego bibo, bibetis, & baptismate, quo ego baptizor, baptizabimini. 40. Sedere autem ad dexteram meam, vel ad sinistram, non est meum dare vobis, sed quibus paratum est. 41. Et audientes decem, ceperunt indignari de Jacobo & Joanne. 42. Jesus autem vocans eos, ait illis, scitis, quia hi qui videntur principari gentibus dominantur eis: & Principes eorum potestatem habent ipsorum. 43. Non ita est autem in vobis, sed quicumque voluerit fieri major, erit vester minister; 44. Et quicumque voluerit in vobis primus esse, erit omnium servus. 45. Nam & filius hominis non venit, ut ministraretur ei, sed ut ministraret, & daret animam suam redemptionem pro multis. 46. Et veniunt Jericho; & proficiscente eo de Jericho, & discipulis ejus, & plurimam multitudinem, filius Timæi Bartimæus cæcus, sedebat juxta viam mendicans. 47. Qui cum audisset quia Jesus Nazareus est; cepit clamare, & dicere, Jesu fili David, miserere mei. 48. Et comminabantur ei multi, ut taceret. At ille multo magis clamabat, Fili David, miserere mei. 49. Et stans Jesus præcepit illum vocari. Et vocant cæcum dicentes ei. 50. Animæ quior esto, surge, vocat te. Qui projecto vestimento suo exiliens, venit ad eum. 51. Et respondens Jesus, dixit illi, quid tibi vis faciam? Cæcus autem dixit ei, Rabboni ut videam. 52. Jesus autem ait illi, Vade, fides tua, te salvum fecit. Et confestim vidit, & sequebatur eum in via.

ARGUMENTUM
cum Remissionibus.

Primò, Vers. 1. Tollit Christus libellum repudiij, sancitque primam matrimonij insolubilis firmitatem. Explicavi supra Matth. 19. per. 12. quæstiones.
Secundò, Vers. 13. Parvulos ad se vocat, & benedicit. Explicavi supra Matth. 19. q. 13. 14. 15. & 16.
Tertiò, Vers. 17. Adolescenti salutis avido suadet servare mandata, & ad maiorem perfectionem dare omnia pauperibus, quod audiens abiit tristis, inde ait Christus suis discipulis, facilius esse camelum per foramen acus intrare, quam divitem in regnum Dei. Explicavi tom. 4. cap. 32.

Quartò, Vers. 28. Petrus se offert, quòd ipse cum suis sociis omnia abdicaverint, præmium postulans. accipit à Christo promissionem centupli, & vitæ æternæ; de quo egi tom. 4. c. 33. & supra Matth. 19. q. 17. & 18.
Quintò, Vers. 32. Cum Christus ascenderet Ierosolymam, agit cum discipulis de morte, & passione sua; Iacobo, & Joanni primas sedes petentibus in regno, offert suum calicem, ac baptismum sibi paratum; docet ambitionem fugere: humilitatem sectari. Explicavi tom. 4. cap. 37. & supra Matth. 20. q. 45 6.
Sextò, Vers. 46. Bartimæo cæco visum restituit. Explicavi tom. 4. Omnia supra dictis locis explicavi apposito, & expenso text. Marc.

CAPUT XI.

1. **E**T cum appropinquaret Ierosolymæ, & Bethaniam ad montem Olivarum mittit duos ex discipulis suis. 2. Et ait illis, ite in Castellum, quod contra vos est, & statim introentes illuc, invenietis pullum ligatum, super quem nemo adhuc hominum sedit: Solvite illum, & adducite. 3. Et si quis vobis dixerit; Quid facitis? dicite, quia Domino necessarius est: & continuo illum dimittet hunc. 4. Et abeuntes invenerunt pullum ligatum ante januam foris in bivio, & solvunt eum. 5. Et quidam de illis stantibus, dicebant illis, quid facitis solventes pullum? 6. Qui dixerunt eis sicut præceperat illis Jesus: & dimiserunt eis. 7. Et duxerunt pullum ad Iesum; & imponunt illi vestimenta sua, & sedit super eum. 8. Multi

8. Multi autem vestimenta sua straverunt in via: alii autem frondes cædebant de arboribus: & sternebant in via. 9. Et qui præibant, & qui sequebantur clamabant dicentes Hosanna, benedictus, qui venit in nomine Domini. 10. Benedictum quod venit regnum patris nostri David, Hosanna in excelsis. 11. Et introivit Ierosolymam in Templum: & circumspexit omnibus, cum jam vespera esset hora, exiit in Bethaniam cum duodecim. 12. Et alia die cum exiret à Bethania esuriit. 13. Cumque vidisset à longe ficum habentem folia, venit, si quid forte inveniret in ea. Et cum venisset ad eam, nihil invenit præter folia. Non enim erat tempus ficorum. 14. Et respondens dixit ei jam non amplius in æternum ex te fructum quicumque manducet. Et audiebant discipuli ejus. 15. Et veniunt Ierosolymam. Et cum introisset in Templum, cepit ejicere vendentes, & ementes in Templo, & mensas numulariorum, & cathedras vendentium columbas evertit. 16. Et non sinebat ut quisquam transferret vas per Templum. 17. Docebat dicens eis: Nonne scriptum est, quia domus mea, domus orationis vocabitur omnibus gentibus? Vos autem fecistis eam speluncam latronum. 18. Quo audito, Principes Sacerdotum & Scribæ quærebant quomodo eum perderent, timebant enim eum, quoniam universa turba admirabatur super doctrina ejus. 19. Et cum vespera facta esset, egrediebatur de civitate. 20. Et cum mane transirent, viderunt ficum aridam factam à radicibus. 21. Et recordatus Petrus, dixit ei Rabbi ecce ficus, cui maledixisti, aruit. 22. Et respondens Jesus, ait illis, habere fidem Dei. 23. Amen dico vobis, quia quicumque dixerit huic monti, Tollere, & mittere in mare, & non hæsitaverit in corde suo, sed crediderit, quia quodcumque dixerit fiat, fiet ei. 24. Propterea dico vobis, omnia quæcumque orantes petitis, credite quia accipietis, & evenient vobis. 25. Et cum stabis adorandum, dimittit te si quid habetis adversus aliquem: ut & pater vester, qui in cælis est, dimittat vobis peccata vestra. 26. Quod si vos non dimiseritis, nec Pater vester qui in cælis est, dimittet vobis peccata vestra. 27. Et veniunt rursus Ierosolymam. Et cum ambularet in Templo, accedunt ad eum summi Sacerdotes & Scribæ, & Seniores. 28. Et dicunt ei, in qua potestate hæc facis? Et quis dedit tibi hanc potestatem, ut ista facias. 29. Jesus autem respondens ait illis: interrogabo vos & ego unum verbum, & respondete mihi: & dicam vobis in qua potestate hæc faciam. 30. Baptismus Joannis de cælo erat, an ex hominibus? Respondete mihi? 31. At illi cogitabant secum, dicentes, si dixerimus de cælo, dicet, Quare ergo non credidistis ei. 32. Si dixerimus ex hominibus timemus populum. Omnes enim habebant Joannem, quia verè propheta esset. 33. Et respondentes dicunt Jesu: Nescimus. Et respondens Jesus, ait illis: Neque ego dico vobis in qua potestate hæc faciam.

ARGUMENTUM
Cum Remissionibus.

Primò Vers. 1. Christus D. sedens super asinam, cum ramis, ac palmis, ut verus Messias, Rex, ac Triumphator Ierosolymam ingreditur. Explicavi tom. 4. cap. 40.
Secundò, Vers. 14. Ficulneæ fructibus carenti maledicit, inde ipsa aruit. Vide sup. Matth. 21. per quinque quæstiones.
Tertiò Vers. 15. Ementes, & vendentes de Templo exturbat. De quo dixi tom. 2. cap. 2. & hic etiam est dicendum
Quartò Vers. 22. Horratur ad magnam fidem in Deum, quia illa omnia ab eo impetrat, etiam ut montes transferret in Evang. Tom. VI.

rat in mare. De quo dixi tom. 4. cap. 9. n. 55. 56. & c. & supra Matth. 17.
Quintò, Vers. 27. Scribis rogantibus in qua potestate tanta opera faciat, eorum ora claudit Dominus vicissim interrogando eos, in qua potestate Joan. Baptista baptizaverit, ac prædicaverit. Vid. sup. Matth. 21. q. 6. & 7.
Ejiciuntur vendentes, & ementes de Templo.
Marc. c. 11. n. 15. Et veniunt Ierosolymam & cum introisset in templum, cepit ejicere vendentes, & ementes in Templo, & mensas numulariorum, & cathedras vendentium columbas evertit.
Num. 16. Et non sinebat ut quisquam transferret vas per templum.
Dd 2 VER